

Zanimivo snidenje.

Neki tirolski kmet je dobil z bojišča v Galiciji pismo od svojega hlapca Miha, v katerem mu ta opisuje „srečen slučaj“, kako se je po drugi bitki pri Lvovu sušel z njegovim domačim konjem-ljubljencem „Joggom“. Tirolec je namreč moral svojega konja prodati vojaški upravi. Miha piše o tem zanimivem snidenju: „Ko sem prišel truden v naše taborišče in grem mimo nekega trenskega oddečka, mi začne neki konj nasproti rezgetati ter z glavo kimati v pozdrav. Čudil sem se, kaj bi naj ta konjeva prijaznost pomenila. Ko pristopim bliže, spoznam, da je to naš bivši „Joggi“. Prijazna žival mi je djala svojo glavo na ramo, kakor bi mi hotela potožiti, da ji v Galiciji ne gre tako dobro kakor v Tirolah. Težko je pilo najino slovo. Jaz sem moral s svojo četo, „Joggi“ pa je moral vleči težko obloženi voz po blatni cesti. A hvala Bogu, živeža imava oba zadosti.

Poročila, došla v sredo 4. nov. Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, 4. novembra 1914.

Vsled ruske premoči na črti Varšava--Ivangorod in vsled nevarnosti, da nas Rusi obkrožijo, so se začele avstrijsko-nemške čete prostovoljno umikati. Vrhovno poveljstvo je že določilo nove prostore za zbirališče. Naši niso bežali, ampak se umikali v najlepšem redu. V obče jim ruske čete niso sledile, ako pa so jim prišle preblizu, so se jim naši postavili v bran. Tako se je zgodilo pri Radomu in pred dnevi pri Li'sa-gori. Ko so Ruse na ta način nekoliko zadržali, so se naši zopet mirno in neovirano umikali proti kraju, kjer je določilo vrhovno poveljstvo zbiranje.

V Galiciji se drže naše čete izborno. Dne 29. oktobra so ruske čete prekorale reko San pri mestecu Nisko. Naši so jih natepli in vrgli čez reko nazaj. Ujeli so pri Nisku in v spopadih pri Skolah ter Razwadowu več stotin Rusov in zaplenili 3 strojne puške. Tudi na južni strani Starega Samborja se je končala dne 31. oktobra večdnevna bitka s popolno zmago našega orožja. Sovražnik, ki je tukaj prodiral, je izgubil dve infanterijski diviziji in brigado strelcev. Pregnan je bil iz vseh postojank. — V tem prostoru in severno-izhodno od Turke ob Karpatih naše prodiranje znatno napreduje. V tem prostoru smo ujeli dosedaj 2500 Rusov. Zadnje dni so začele tudi naše slavne motorne baterije posegati v boj ter so pri mestu Jaroslavu sovražniku prizadale strašne izgube. Mesto Jaroslava je v naših rokah. Prizemsl stoji ob izhodni strani v naši bojni črti ter se udeležuje bojev.

Ob gališko-bukovinski meji, na severni strani mesta Kutu (zahodno od Černovice) so naše čete dne 30. oktobra potolkle rusko kolono, ki je bila sestavljena iz vseh vrst orožja.

V Bukovini skušajo sicer Rusi zopet prodirati, a ne morejo priti niti korak naprej. Pretekli teden so od ponedeljka do petka (27. do 30. oktobra) napadali glavno bukovinsko mesto Černovice, a so bili odbiti. Naši so končno prekorali reko Prut, pregnali Ruse proti severu in jih veliko ujeli.

Na Rusko-Poljskem se umikamo.

Dunaj, dne 3. novembra.

Generalni štab uradno razglasa:

Na Rusko-Poljskem so naše čete, ko so prisile močno sovražno armado v boj, na Lysa-gori (južno od Radoma) ustavile bojevanje, da nadaljujejo gibanje, katero je bilo zapovedano po bojih pred Ivangorodom.

Položaj v Galiciji je neizpremenjen. V bojih južno od Starega-Samborja in severoizhodno od mesta Turka so naši dosedaj ujeli 2500 Rusov. Včeraj zjutraj (ponedeljek) so naši huzarji pri Rybniku v dolini reke Stryj napadli rusko četo, ki je vozila strelivo. Zaplenili so mnogo vozov artilerijskega streliva.

Rusi o dolgotrajnosti vojne.

Vojaški list „Ruski invalid“ piše, da bo trajala vojska celo zimo, če ne bo mrzav preveč hud. Spomladi se bo vojska vnovič začela in ker bo treba računati z najhujšim odporom Avstrije in Nemčije, bo vojska trajala še tri mesece. Če ne pride kak nepričakovan dogodek vmesl se utegne vojska končati eno leto, odkar se je pričela.

Naše motorne baterije zopet doma.

Dunaj, dne 3. novembra.

Naše motorne baterije, katere so izbrisale Belgijo iz zemljevidi in so tudi na francoskem bojišču storile Nemeem neprecenljive usluge, so sedaj doma in se nahajajo v Galiciji. Pred nekaterimi dnevi so pri Jaroslavu vrgle sovražnika iz njegovih betoniranih utrd. Artileristi pripovedujejo čudeže, kako strašno učinkujejo ti 30'5centimeterski topovi. Koj prvi strel že zadene pri pikl svoj cilj: cela sovražna ruska baterija na drugi strani Sana je točno zletela v zrak. Kakih 300 korakov od mesta, kjer je bila baterija postavljena, so ležale tafete, ž njimi pa pomešana sajasta trupla ruskih vojakov.

Naše baterije so oddale okoli 35 strelcev. Poki so bili tako močni, da so jih slišali 25 km daleč. Sipe na oknih so se vsled zračnega pritiska razdrobile. Ljudje so menili, da je potres.

Avstrijsko-srbsko bojišče. Več srbskih divizij na begu.

Dunaj, 3. novembra.

General Potiorek uradno razglasa: Še le danes je mogoče, da se uspeh, katerega so dosegle naše čete nad Srbi v pokrajini Mačva, natančno pregleda. V Mačvi se vojskujoča druga srbska armada pod poveljstvom generala Štepa Štepanoviča, ki je štela štiri do pet divizij, morala se je v divjem begu umakniti pred nami. Pri umikanju je moral sovražnik pustiti vojno gradivo vseh vrst ter tren na mestu, kamor so došli pozneje Avstrijci. Le na ta način se je posrečilo Srbom, da so se rešili. Naši so ujeli veliko število Srbov.

Sovražnik se na begu ni v svojih novih, v ozadju dobro pripravljenih postojankah ni ustavil in se postavil v bran. Srbi so se utaborili še le na južni hriboviti strani Sabca. Sabac so zavzele naše čete v noči od 1. na 2. november. Sovražnik se je v teh bojih zelo trdovratno branil, a brez uspeha.

Avstrijske čete na potu proti Valjevu.

Z bojišča, dne 2. novembra.

Naši so v pokrajini Mačva zasedli mesto Metkovič, ki je bilo dosedaj glavni zadržek našega prodiranja proti Valjevu. V boju za Metkovič, ki leži na severni strani železnice Lješnica—Sabac, so se Srbi trdovratno branili. Srbi so se umaknili s svojo glavno silo proti Valjevu.

„S temi „vragovi“ moramo zmagati!“

Pokrajina Mačva je do reke Jerez, ki izvira na južno-izhodni strani Lješnice (ob Drinu) ter se izliva pri Sabacu v Savo, popolnoma v naši posesti. Srbi so se do sedaj izredno junaško borili. Zakopani so bili v vseh postojankah v svoje betonske okope. Le z velikim naporom so naši prepodili sovražnike iz tehkih utrd. Dasiravno še imajo Srbi po številu vojaštva premoč nad našimi četami v Srbiji, se vendar morajo umikati pred nami. Kot vzrok tega umikanja se navaja dejstvo, da so razmere v Srbiji vedno žalostnejše. Posebno gladi prisili marsikatero srbsko četo, da se uda Avstrijem. Iz doseganjih naših uspehov je razvidno, da se Srbi pri Valjevu ne bodo mogli dolgo držati. Junaštvo naših čet je izredno veliko. Nek podmarsal se je izrazil: „S temi „vragovi“ moramo zmagati!“

Lovčen in Vrmač.

Spljetsko „Naše Jedinstvo“ priobčuje iz Kotora naslednjo, v Kotoru uradno pregledano brzojavko: 2 dni so Črnoгорci zastoj potkušaj bombardirati našo drago utrdbo Vrmač. Četudi je nešteto granat padlo v bližini in okrog nje, Vrmač je poosno odgovarjal s svojim ognjem in bilo je, kakor bi s svojimi streli hotel reči: „Pod avstrijsko zastavo sem in ostane nepremagljiv!“

Avstrijske mine v Donavi.

Sofija, dne 3. novembra.

V Vidinu (bolgarsko mesto ob Donavi) se je slišal od Donave sem strašen pok. Govori se, da so položili Avstrijci mine, da bi uničili ruske prevoze, ki so namenjeni za Srbijo.

Nemško-rusko bojišče.

Maribor, dne 4. novembra.

V bojih med nemškimi in ruskimi četami ob izhodno-prusko-ruski meji so ujeli Nemci v zadnjih treh tednih 13.500 Rusov. Številne ruske čete pa so dne 2. novembra udrele v prusko ozemlje pri Sztikelmenu izhodno od Goldapa v izhodni Prusiji. Rusi so imeli namen, prodreti nemško-hajsko črto. Nemci so ruski napad odbili.

Nemško-francosko bojišče

Maribor, dne 4. novembra.

Težišče vseh bojev na nemško-francoskem bojišču so sedaj srditi in nepopisno krvavi boji, ki se bijejo za zadnji košček Belgije ob severni francosko-belgijski morski obali v črti Nieuport—Ypres. Nemška armada hoče za vsako ceno spraviti pod svojo oblast vso belgijsko in severno francosko morško obal od Nieuporta do Boulogne, da zabrani izkrcanje angleških čet ob tej obali. Toda tudi angleško-belgijsko-francoske čete zastavljajo vse svoje sile, da se Nemci ne polaste te velevažne morske obali. Boji, ki se bijejo na tem ozemlju, so tako srditi in krvavi, da prekašajo glede velikega števila človeških žrtev vse dosedanje najkrvavejše boje, kolikor jih pozna svetovna zgodovina. Nemške čete napredujejo v teh bojih polagoma, toda stalno. Tudi na ostali bojni črti ob reki Aisne, in sicer med Soissonsom in Reimsom, je nemška armada pognala Francoze čez reko Aisne, kar je v vojaškem oziru velike važnosti.

Rusko-turško bojišče.

Turčija napove Rusiji vojsko.

Dunaj, 3. novembra.

Kakor se čuje, je včeraj podala turška vlada Rusiji uradno napoved vojske. (Ta vest ni uradno potrjena.)

Turški poslanik zapusti Petrograd.

Petrograd, 3. novembra.

Ruska vlada je turškemu poslaniku izročila potne liste.

Turčija odpoklicala svoje poslanike iz sovražnih držav.

Carigrad, 3. novembra.

Turška vlada je odpoklicala vse svoje poslanike iz Londona, Pariza, Petrograda in iz Srbije.

Med Srbijo in Turčijo vojno stanje.

Carigrad, 3. novembra.

Srbski poslanik Nenadović je zahteval svoje potne liste in odpotoval iz Carigrada. Prekinjenje diplomatskih odnošajev med Turčijo in Srbijo se je izvršilo na podlagi spomenice, katero je izročil srbski poslanik turški vladi in v kateri izjavlja srbska vlada, da so diplomatske zveze preklnjene, in zahteva za poslanika in poslaniško osebje potne liste. Srbski poslanik je odpotoval danes zjutraj čez Deđeagač in Solun v Niš.

Crnagora, Japonska in Belgija napovedale Turčiji vojsko.

Rotterdam, 3. novembra.

Kakor poroča list „Londoner News“, so Crnagora, Japonska ter belgijska vlada, ki se nahaja sedaj v francoskem mestu Havre, izjavile, da se nahajajo odslej s Turčijo v vojnem stanju.

Turki korakajo proti Egiptu.

Aleksandrija, dne 3. novembra.

Proti egiptovski meji korakajo močne turške bojne sile.

Egiptovski keđiv proti Angleški.

London, dne 3. novembra.

Turški poslanik je izročil angleški vladi ultimatum (zadnji predlog za sporazum) egiptovskega keđiva, ki zahteva, da se angleške čete takoj umaknejo iz Egipta.

Razne novice.

* V okrambo lavantinske duhovščine. Vodstvo obrambnega društva za duhovnike lavantinske školije je dobilo od preč. kn.-šk. sekovskega ordinariata v Gradcu ta-le dopis: „Zoziram na ulogo z dne 16. septembra t. l. se naznanja, da kn.-šk. sekovski ordinariat obžaluje članek prof. dr. Udeja, ki je izšel dne 1. septembra 1914 v „Bonifatius-Korrespondenz“ in da bo ukrenjlo, kar je potrebno, da bo imenovani zopet popravil storjeno krivico.“

* Duhovniška vest. Č. g. Anton Somrek, začasn kaplan v Rušah, pride za kaplana v Veienje; č. g. Anton Zupanič, kaplan pri Sv. Andražu v Slov. gor., je prestavljen v Loko pri Zidanem Mostu.

* Odlikovanje. Gospod nadžupnik Fr. Korošec pri Sv. Križu tik Slatine je dobil dragozredni častni znak (križec) za zasluge Rudečega križa. Pred več tedni je namreč daroval za isti križ vložno knjižico kozjanske hranilnice, vredno 1035 K, in je postal tudi pospeševatelj Rudečega križa. V zahvalo za vložko odlikovanje je zdaj daroval 300 K ukajšnjemu klubu „Božičnica“ za uboge šolarje za obleko otrokom onih očetov, ki so zdaj na vojski.

* Mariborski odvetniki. Ker se nahajajo dr. Jos. Leskovar na bojnem polju, ga nadomestuje odvetnik dr. Vladimir Sernee, ki ima svojo odvetniško pisarno na oglu Viktringhof-ove in Edmud Smid-ove ulice.

* Izpred deželnoobrambnega sodišča. Izpuščen je bil, kakor se poroča iz Gradca, Ignacij Kosi, ekonom v Celju, in sicer brez zasljanja.

* Izpred kazenskega sodišča. V torek, dne 3. novembra, se je vršila pri okrajnem sodišču v Mariboru kazenska razprava proti gospej Karolini Mützel, soprogi upokojenega c. in kr. majorja. Tožil jo je tukajšnji odvetnik dr. Vladimir Sernee radi tega, ker ga je imenovala v pogovoru z gđ. Volčičevo „lopova“, svinja, srbskega špijona“ in trdila, da je prišel dr. Sernee v preiskovalni zapor k vojnemu sodišču v Gradcu radi tega, ker se je dal uporabiti za srbsko špijonažo in dostavila, da ta lopov (dr. Sernee) ne bo ušel zasluženi kazni. Dr. Sernee je povdarjal v obtožbi, da sploh nobenega Srba ne pozna, da ni bil nikoli v svojem življenju niti posredno niti neposredno v nobeni zvezi s Srbijo, da niti ustmeno niti pisмено ni občeval z nobenim Srbom itd. Obtoženka, ki sama ni prišla k razpravi, je podala po svojem zagovorniku zagovor, da je le splošno obsojala protiaavstrijsko početje, da pa njene opazke niso bile naperjene proti dr. Sernecu, ki ga osebno sploh ne pozna. Dokaza resničnosti svojih obdolžitvev obtoženka niti poizkusila ni doprinesti. V ostalem je prosila milosti, češ, da je zelo bolelna in razburljena. Ker je pričla gđ. Volčičeva potrdila v celnem obsegu obtožbo, je bila obso-